

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudů JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **H. N. V.**, zastoupeného Mgr. Annou Větrovskou, advokátkou se sídlem Praha 1, Václavské nám. 17, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu**, Praha 1, Štěpánská 28, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2003, čj. FŘ 4515/11/03, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2005, čj. 11 Ca 19/2004 – 102,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2005, čj. 11 Ca 19/2004 – 102 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dodatečným platebním výměrem Finančního úřadu pro Prahu 9 č. 1020002556, čj. 244819/02/009914/7349 ze dne 11. 11. 2002 byl žalobci stanoven základ daně a byla mu vyměřena daň z příjmů fyzických osob za kalendářní rok 1998.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2003, čj. FŘ 4515/11/03 bylo odvolání žalobce zamítnuto. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání tohoto, jakož i dalších dvou rozhodnutí žalovaného týkajících se vyměření daně z příjmu fyzických osob za období let 1999 a 2000.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2004, čj. 11 Ca 19/2004 – 15 byly právní věci týkající se žaloby proti posledně dvěma uvedeným rozhodnutím žalovaného (ze dne 31. 10. 2003, čj. FŘ-10308/11/03 a ze dne 31. 10. 2003, čj. FŘ-10309/11/03) vyloučeny k samostatnému projednání a rozhodnutí.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2005, čj. 11 Ca 19/2004 – 102 byla žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2003, čj. FŘ-4515/11/03 zamítnuta. Městský soud vycházel především ze závěru, že se zřetelem na § 50 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb.,

o správě daní a poplatků (dále též „daňový řád“), odvolací orgán posuzuje pouze skutečnost, zda byly dány podmínky pro to, aby byla daň vyměřena podle pomůcek. Jaké pomůcky byly použity, způsob jejich použití a způsob výpočtu daňové povinnosti odvolací orgán již nezkontroluje. Obdobně to platí i pro přezkum takového rozhodnutí soudem. Ani jemu nepřisluší posuzovat způsob použití pomůcek, ani způsob výpočtu daňové povinnosti.

Včas podanou kasační stížností se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení tohoto rozsudku soudu. V obsáhlém podání s poukazem na řadu rozhodnutí, včetně nálezů Ústavního soudu, dovozuje nesprávnost této právní úvahy a závěru městského soudu.

Nejvyšší správní soud při rozhodnutí o této kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Především je nutno konstatovat, že o dalších žalobách (původně společné žalobě – viz shora) a obdobných věcech rozhodl Městský soud v Praze rozsudky ze dne 20. 12. 2005, čj. 11 Ca 121/2005 – 51 a téhož dne, čj. 11 Ca 122/2005 – 51 a to se shodnou právní argumentací. O rovněž obdobných kasačních stížnostech bylo rozhodnuto rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2007, čj. 2 Afs 184/2006 – 123 a ze dne 8. 8. 2007, čj. 2 Afs 199/2006 – 121. Proto je možno na tyto právní věci v plném rozsahu odkázat, a to nejen, pokud se týká právních závěrů učiněných zdejším soudem, ale i ohledně podrobností žaloby i kasační stížnosti a odůvodnění rozsudku městského soudu (se zřetelem i na to, že se jedná o stejné účastníky řízení). Ani v této (nyní projednávané) věci soud neshledal důvodu od těchto závěrů se odchýlit, tedy především od toho, že nemůže obstát názor městského soudu, že přezkum rozhodnutí o stanovení daně podle pomůcek je omezen pouze na zkoumání toho, zda byly dány podmínky pro použití pomůcek. Městský soud se vedle této skutečnosti měl také zabývat tím, zda byla daň pomocí pomůcek stanovena dostatečně spolehlivě, což neučinil. Přitom v jednom ze žalobních bodů stěžovatel poukázal na to, „že majetkové poměry a hodnota peněžních prostředků na bankovních účtech nejsou způsobilé být pomůckami.“

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud i rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2005, čj. 11 Ca 19/2004 – 102 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, v němž je vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 1 a 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu